

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej PhD. a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľky: **M. - S., s.r.o., so sídlom B.**, zastúpeného: ADVOKÁT Z. Z. B., proti odporčkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova č. 8, 811 09 Bratislava**, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. RP/35/2010 zo dňa 6. júla 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporckyne č. RP/35/2010 zo dňa 6. júla 2010, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom doručeným súdu dňa 20. augusta 2010 domáhala preskúmania rozhodnutia označeného v záhlaví tohto rozhodnutia, ktorým jej správny orgán postupom podľa § 71 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 308/2000 Z.z.“) podľa § 64 ods. 1 písm. d) a § 67ods. 5 písm. a) zák. č. 308/2000 Z.z. o uložil pokutu vo výške 10.000 Eur za porušenie povinnosti ustanovenej v § 31a ods. 4

zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 22. januára 2010 o cca 19.00 hod. odvysielala v spravodajskom programe T. N. príspevok M., o pripravovanom programe M., ktoré naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z.

Proti rozhodnutiu podala navrhovateľka odvolanie namietajúc jeho nezákonnosť z dôvodu, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané na základe nesprávne posúdeného skutkového a právneho stavu, je nepreskúmateľné a neodôvodnené v dôvodovej časti ako aj v časti rozhodnutia o uložení sankcie. Podľa jej názoru tieto nenesú propagačný charakter, ktorého účelom má byť propagácia samotného priameho prenosu, ktorý má byť v budúcnosti odvysielaný. Podľa navrhovateľky z obsahu príspevku vyplýva, že odzneli informácie o tlačovej besede, na ktorej boli prvýkrát verejnosti predstavené finalistky súťaže krásy s názvom M.. Na základe uvedeného má za to, že divák nebol uvedený do omylu o podstate informácie, nakoľko bol výlučne informovaný o skutočnosti, ktorá sa bezprostredne v daný deň uskutočnila nezávisle od vôle vysielateľa, ktorý je mediálnym partnerom tejto súťaže a táto súťaž je organizovaná nezávisle od vysielateľa. Táto by sa uskutočnila aj bez pričinenia vysielateľa. Zároveň upozornila na to, že ak má byť takéto vysielanie, ako je napádané vysielanie zo dňa 21.1.2010, považované za porušenie ustanovení § 31a ods. 4 zák. č. 308/2000 Z.z. musia byť kumulatívne naplnené všetky podmienky definované v predmetnom ustanovení zákona a tieto musia byť aj relevantne navrhovateľom preukázané. Čo sa týka výšky uloženej sankcie má tiež za to, že táto v nadväznosti na argumenty uvedené v odvolaní je neprimerane vysoká, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nespĺňa funkciu výchovnú ani preventívnu a bola udelená bez zjavného logického postupu predovšetkým s ohľadom na kvantitu a kvalitu posudzovaného porušovania. Odvolaním napadnuté rozhodnutie navrhla zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Alternatívne pre prípad, že súd potvrdí odvolaním napadnuté rozhodnutie žiadala o zníženie výšky finančnej sankcie. V prípade úspechu v konaní si uplatnila trovy konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku žiadala potvrdenie rozhodnutia. Uviedla, že príspevok nie je možné posudzovať ako vlastnú propagáciu podľa § 37a ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z., nakoľko vlastnou propagáciou ako osobitnou formou reklamy je možné iba prerušiť program, pričom skrytá mediálna komerčná komunikácia je integrálnou súčasťou programu. Odporkyňa uviedla argumenty, ktoré ju viedli k záveru, že došlo k propagácii konkrétneho programu navrhovateľa a riadne ich zdôvodnila. Príspevok

o pripravovanom programe *M.* umožnil divákovi vytvoriť si celkový obraz o programe, ktorý bol v príspevku prezentovaný a informácie o tomto príspevku neboli stručné a krátke, len s obsahom spravodajských informácií. Informovanie o tlačovej besede nebolo primárnym účelom odvysielaného príspevku. Program T. N. je zostavovaný redakčne dopredu. Z toho vyplýva, že navrhovateľ mohol ovplyvniť výskyt propagačných informácií v príspevku *M.*. Z uvedeného odporkyňa vyvodila v napadnutom rozhodnutí záver, že bez ohľadu na to, či navrhovateľ získal za odvysielanie propagačných informácií odplatu, alebo inú protihodnotu, došlo v predmetnom príspevku k zámernému využitiu odvysielaných informácií na propagačný účel. Informácie propagujúce pripravovaný program *M.* prevažovali nad informáciami spravodajského charakteru, čoho dôsledkom bolo, že príspevok nebolo možné označiť za spravodajský, ale za propagujúci pripravovaný program *M.*. V súvislosti s námietkami týkajúcimi sa uloženej sankcie odporkyňa uviedla, že o výške pokuty rozhodovala v rámci zákonom zverenej správnej úvahy a vysporiadala sa s taxatívne vymenovanými kritériami pre určenie jej výšky uvedenými v § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. V samotnom odôvodnení rozhodnutia uviedla výšky pokút naposledy navrhovateľke uložených a vzhľadom na jej opakované porušenie § 31a ods. 4 zákona č. 308/2000 Z.z. pristúpila k uloženiu pokuty vo vyššie uvedenej výške, keďže doteraz uložené pokuty nepôsobili dostatočne preventívne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s ust. § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii preskúmal vec v rozsahu dôvodov obsiahnutých v podanom opravnom prostriedku, na pojednávaní v súlade s § 250q ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z pripojeného administratívneho spisu a z vyjadrení účastníkov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že navrhovateľka dňa 22.01.2010 o cca 19:00 hod. odvysielala v spravodajskom programe T. N. príspevok *M.* o pripravovanom programe *M.*. V príspevku odznali vyjadrenia osôb v ňom účinkujúcich, prostredníctvom ktorých sa divák dozvedel informácie o pätnástich finalistkách súťaže krásy organizovanej ako verejné podujatie, obsah programu v ktorom bude naživo odvysielaná súťaž *M.*. Príspevok uviedla moderátorka T. N. s tým, že nasledoval obrazový záznam, v ktorom boli finalistky pózujúce okrem iného pred stenou, na ktorej bolo logo súťaže *M.*; vyjadrenie redaktora, režiséra *M.*, organizátorky a spoluorganizátora súťaže *M.*. V rámci predmetného príspevku boli divákovi predstavené finalistky súťaže *M.*, informácie odvysielané v rámci tohto príspevku smerovali

k predstaveniu finalistiek ako neobyčajných žien, predstaveniu súťaže *M.* ako prestížnej a k oboznámeniu divákov s priamym prenosom, ktorý má byť odvysielaný na televízii TV *M.*, ktorý bude obsahovať nové prvky oproti predchádzajúcim priamym prenosom súťaže.

Skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný. Sporným zostalo právne posúdenie veci, či odvysielané informácie naplnili definíciu kritéria skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa ust. § 31a ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. alebo či príspevok bol len informáciou o tlačovej v besede organizátora súťaže *M.*, kde prišlo k predstaveniu najkrajších dievčat, teda finalistiek súťaže verejnosti a novinárskej obci súčasne ako tvrdil navrhovateľ.

Podľa § 31a ods. 3,4 zákona č. 308/2000 Z.z., *skrytá mediálna komerčná komunikácia* je zvuková, obrazová alebo zvukovo-obrazová informácia, ktorá priamo alebo nepriamo propaguje tovar, služby, ochrannú známku, obchodné meno alebo aktivity fyzickej osoby alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť, ak vysielateľ alebo poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na propagačné účely a mohla by vzhľadom na svoju povahu uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu. Skrytá mediálna komerčná komunikácia je zakázaná.

Súd sa oboznámil s monitorovaným príspevkom s názvom „*M.*“ v spravodajskom programe s názvom T. N., ktorý trval 124 sekúnd a považuje za preukázané, že príspevok obsahuje informácie uvedené vo výroku rozhodnutia odporkyne, a ktoré sú skutkovým podkladom pre záver, že naplnili definíciu skrytej mediálnej komerčnej komunikácie podľa § 31a ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z.. Svoje skutkové a právne závery odporkyňa dostatočne konkrétne (s poukazom na odvysielané časti príspevku) a zrozumiteľne odôvodnila. Súd nezistil žiadne vecné rozdiely v obsahu odvysielaných častí príspevku a častí príspevku interpretovaných v rozhodnutí. Posúdenie obsahu príspevku v jeho celkovom kontexte je logické.

Súd sa osobitne zamerl na overenie tvrdenia navrhovateľky, že celý príspevok bol informáciou o tlačovej besede iného subjektu – organizátora súťaže. Súd konštatoval opodstatnenosť záveru odporkyne uvedenej na str. 9 ods. 5 rozhodnutia, podľa ktorého

„skutočnosť, že sa jednalo o zábery z tlačovej besedy v rámci príspevku výslovne ani neodznela. Odznela len informácia o tom, že v J. v N. T. boli M. prvýkrát predstavené oficiálne verejnosti“.

Súd prisvedčil zisteniu správneho orgánu, že v posudzovanom prípade došlo ku kumulácii zvukovej, obrazovej a zvukovoobrazovej informácie, ktorá priamo propagovala službu, ochrannú známku, obchodné meno a aktivity fyzickej alebo právnickej osoby vykonávajúcej hospodársku činnosť; informácia bola odvysielaná v rámci programu a plnila propagačný účel.

Propagácia pripravovaného programu je bez akýchkoľvek pochyb zrejماً aj z vyjadrení opisujúcich finalistky súťaže *M.* a zo spôsobu prezentovania súťaže a jej hlavných protagonistiek.

Podľa názoru súdu odvysielaný príspevok mal jednoznačne charakter obrazovej a zvukovej informácie, ktorej obsah tvorili propagačné informácie o pripravovanom programe *M.*, ktorého priamy prenos mal byť odvysielaný navrhovateľkou. Príspevok bol prezentovaný tak, že divákovi umožňoval si vytvoriť celkový obraz o pripravovanom programe, ktorého sledovanosť vzhľadom na sledovanosť príspevku mohla byť reálnou protihodnotou. Nestotožnil sa s názorom navrhovateľky, že v tomto prípade odvysielanie príspevku nemožno považovať za skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu, pretože odvysielanie príspevku nemožno považovať za zámerné, keďže nebolo uskutočnené za žiadnu protihodnotu. Odporkyňa správne a zákonne v napadnutom rozhodnutí ustálila, že navrhovateľka spravodajský program T. N. zostavuje redakčne dopredu, z čoho vyplýva, že mohla výskyt propagačných informácií v príspevku *M.* ovplyvniť.

Súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne, ktorá považovala za naplnené všetky znaky zákonnej definície skrytej mediálnej komerčnej komunikácie obsiahnuté v ust. § 31a ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z., je zákonné a pretože vysielanie skrytej mediálnej komerčnej komunikácie je podľa § 31 ods. 4 citovaného zákona zakázané, považuje senát Najvyššieho súdu SR napadnuté rozhodnutie odporkyne za zákonné aj v časti uloženia pokuty podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z., pretože uložená sankcia nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom.

Podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z., pokutu rada určí o. i. podľa závažnosti veci, spôsobu, trvania a následkov porušenia povinnosti, miery zavinenia a s prihliadnutím na rozsah a dosah vysielania v rozpätí od 497 Eur do 49 790 Eur.

Rozhodnutie o uložení sankcie vo výške 10.000,- Eur odporkyňa náležite odôvodnila aj poukázaním na doteraz uložené sankcie za odvysielanie skrytej reklamy. Súd sa stotožnil s názorom odporkyne, že po stránke skutkovej je naplnená požiadavka opakovaného porušenia povinnosti vysielat' skrytú reklamu. Preto Senát Najvyššieho súdu v súlade s § 250q ods. 2 OSP potvrdil preskúmané rozhodnutie, keďže po preskúmaní rozhodnutia v rozsahu dôvodov obsiahnutých v opravnom prostriedku nezistil jeho nezákonnosť.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že neúspešnej navrhovateľke náhradu trov konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2010

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková